

ALLOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1003-0/2014
Érkezett:	2014 MÁJ 21.
Példány:	3
Melléklet:	Telefon: 411-1456, 411-1457 5+3 db

Kétszeresével!

Alkotmánal vissza!
4.29-én ment le 10174-ra

23.

Raboczkai Ügyvédi Iroda
Pannónia utca 12., 1464 Budapest, Pf. 1324.

Dr. Raboczkai Gábor ügyvéd

Telefax: 411-1458 E-mail: raboczkai@raboczkai.com

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
mint első fokon eljáró bíróság útján.

Hivatkozási szám: 36.M.2955/2010/22.

Tárgy: alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítvány

FŐLÁJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon
Érkezett: 2014 -04- 29
PÉLDÁNY: 3 IV.
MELLÉKLET: 5 KÖZTUD.
FŐLÁJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:

nykav hhm 5088/2012

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alaptörvénynek Az Állam című fejezete 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-ban konkretizált alkotmánybírói hatáskör és ugyancsak az Abtv. 27. §-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján, az Abtv. 51. § (2) bekezdése szerint jogi képviselőm útján alulírott **Dr. Bocskay Zsolt indítványozó** az alábbiak és az Abtv.27.§ szerint előterjesztett, **alkotmányjogi panaszra** vonatkozó

indítványt

nyújtok be a Kúria Mfv.II.10.159/2013/5.számú ítélete vonatkozásában, mely döntését az indítványozó, mint felperes és a **██████████** Zrt. mint alperes között munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása tárgyában folyt perében hozott.

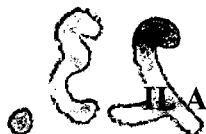
Indítványozom, hogy a Kúria ítéletét az Abtv.43.§ (1) bekezdése alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság semmisítse meg, mivel az több, az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az Abtv.66.§.(1) bekezdése alapján határozatát küldje meg az alkotmányjogi panaszt továbbító bíróságnak.

Az Abtv.52.§ (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem megjelölése:

I. Az Abtv.52.§ (1b) bekezdés a) pontjához:

Az alkotmányjogi panasz elbírálására az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja valamint az Abtv.27.§-a állapítja meg-mivel a beadvány egyedi ügyben hozott bírói ítéletnek az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette.A bírói ítélet Dr.Bocskay Zsolt indítványozó **██████████** felperesnek a **██████████** Zrt.alperes részéről munkaviszonya megszüntetése jogellenességének megállapítása tárgyában folyt perében született, amely ítélet az alkotmányjogi panasz indítványozójának Alaptörvényben biztosított több, a beadványban részletezett jogát sérti.

hhm.
30.05.05.
104-1010.

II. Az Abtv.52.§ (1b) bekezdés b) és e) pontjához:

Az Alaptörvényben biztosított jog bírói ítéletben megvalósult sérelmének lényege valamint a bírói döntésnek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel fennálló ellentétének indokolása:

A Kúria ítélete belső ellentmondásokat tartalmaz, rendelkező része ellentétes az indokolással, az indítványozó munkaviszonya megszüntetését olyan ítéleti rendelkezéssel minősíti jogszerűnek, amely ítéleti rendelkező résszel helybenhagyott elsőfokú ítélet nem tartalmazza azokat az indokokat, amely indokokra a Kúria az I.fokú ítélet helybenhagyása, a munkaviszony megszüntetése jogszerűsége körében hivatkozik. A Kúria álláspontja szerint az MK 95.sz.állásfoglalás alapján a rendes felmondás indokolásában elegendő a felmondási ok összefoglaló megjelölése, ha a körülményekhez képest ebből megállapítható, hogy az adott munkavállaló munkájára a továbbiakban miért nincs szükség-amely álláspontja ellentétes az Mt.89.§ azon rendelkezésével, hogy a felmondás indokolásából a rendes felmondás okának **világosan** ki kell derülnie.

Az indítványozó munkaviszonyát a ██████████ Zrt.2010.június 2.-én rendes felmondással megszüntette.

A munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt az indítványozó keresetet terjesztett elő, melyet a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 36.M.2955/2010/22.sz.alatti ítéletével elutasított-**azaz az indítványozó pervesztes lett.**

Ezen ítélet tartalmát a Kúria ítélete a 4.oldal 3.bekezdésétől az 5.oldal 3.bekezdéséig tartalmazza.

Az indítványozó fellebbezése folytán a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.632.931/2010/5.sz.alatti közbenső ítéletével az I.f.ítéletet megváltoztatta és megállapította a munkaviszony megszüntetésének jogellenességét-**azaz az indítványozó jogerősen pernyertes lett.**

A ██████████ Zrt.által kezdeményezett felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ítéletével ismét fordított a munkaviszony megszüntetésének jogi értékelésén és a Fővárosi Törvényszék jogerős közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte, az I.fokú bíróság ítéletét kiegészítés, változtatás nélkül, teljes egészében helybenhagyta, olyan szintű ellentmondásos (az indítványozó Alaptörvényben rögzített több jogát sértő) ítélettel, amelyet ha az I.fokon született volna, abszolút hatályon kívül helyezési ok lett volna megállapítható-**azaz az indítványozó jogerősen ismét pervesztes lett,** ugyanakkor immár a Polgári Perrendtartás szabályai szerint jogorvoslattal nem támadható ítélet alapján.

Az I.fokú bíróság így helybenhagyott ítélete tartalmát-amely ítéleti álláspont ezek szerint tehát a Kúria ítéleti álláspontjával mindenben megegyezik- a Kúria ítélete a 4.oldal 3.bekezdésétől az 5.oldal 3.bekezdéséig tartalmazza, melyből ki kell emelni a következőket:

„...megállapította, hogy a felperes gyakori távolléte a rendes felmondásnak valós, azonban nem okszerű indoka volt.”(azaz a Kúria a felmondás jogszerű indokaként ezt nem fogadta el)

„Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint (tehát a helybenhagyás miatt ezek szerint a Kúria álláspontja szerint is) az alperes a perben nem tudta bizonyítani a felmondás azon általános indokát, hogy a felperes a döntések és kiadott utasítások végrehajtását nem teljesítette és nem

ellenőrizte, továbbá...”(azaz a Kúria a felmondás jogszerű indokaként ezt az általános indokot nem fogadta el).

„...ezért a mulasztást a sávós műsorstruktúra kialakítása és a reggeli műsor átalakítása kapcsán egyértelműen meg tudta állapítani a bíróság....A felperes ezen két mulasztását a felmondás ténylegesen nem tartalmazza ugyan, de az alperes összefoglaló felmondási indokába ez beleértendő, ugyanis az általánosságban a munkáltatói utasítások végrehajtásának elmaradása volt” (így ellentmondás keletkezik, hiszen a Kúria két bekezdéssel korábbi álláspontja szerint a felmondás azon általános indokát, hogy az indítványozó felperes a döntések és kiadott utasítások végrehajtását nem teljesítette és nem ellenőrizte-az alperes nem tudta bizonyítani, ugyanakkor ezen nem bizonyított, nem elfogadott összefoglaló, általános indokba mégis beletartozik, beletartozónak kell értelmezni a Kúria szerint a sávós műsorstruktúra kialakítása és a reggeli műsor átalakítása kapcsán vélt felperesi mulasztást, így a felmondás a Kúria szerint mégis jogszerűvé válik, amely indokot ténylegesen az indítványozó felmondása nem is tartalmazott.A Kúria ezen két konkrétan általa is nevesített felmondási okot olyan kategóriába, az „összefoglaló vagy általános felmondási ok” kategóriába tartozónak minősít és delegál- a döntések és kiadott utasítások végrehajtásának nem teljesítése és ellenőrzésének elmaradása- amely összefoglaló vagy általános felmondási okot az előző bekezdésben még nem látta bizonyítottnak, azaz ilyen nincs is).

„A munkaügyi bíróság ...igazoltnak találta azt is, hogy a felperes hosszabb időn át nem az alperesi elvárásoknak megfelelően végezte a munkáját, gyakran nem volt elérhető a munkahelyén”(a Kúria részéről ezen jogszerűnek minősített felmondási indok pedig ellentmondásba kerül a néhány bekezdéssel korábban e kérdés kapcsán a Kúria által elfoglalt azon saját álláspontjával, hogy:”...megállapította, hogy a felperes gyakori távolléte a rendes felmondásnak valós, azonban nem okszerű indoka volt.”-azaz a Kúria a felmondás jogszerű indokaként ott nem fogadta el, ítélete ezen részében azonban mégis)!

A Kúria ítélete a fentiek szerint olyan szinten ellentmondásos, hogy az indítványozó abból nem tudhatja, hogy végeredményben miért minősítette jogszerűnek a Kúria a [REDACTED] Zrt. vele közölt felmondását, hiszen olyan I.fokú ítéleti rendelkezéseket hagyott helyben, amely rendelkezések éppen a felmondás jogellenességét állapítják meg.

A Kúria ítélete a 9.oldaltól kezdődően a felmondás jogszerűsége melletti érvelése keretében továbbá éppen olyan, az indítványozóval közölt felmondásban konkrétan felhozott indokokat elemez és hoz fel a felmondás jogszerűségének indokolásaként, amely indokokat a Kúria által amúgy helybenhagyott I.fokú ítélet nem tartott bizonyítottnak, valósnak, vagy okszerűnek- azaz elvetette azokat (munkaidőnorma kialakításának hiánya, az indítványozó felperes távolléteinek, [REDACTED] [REDACTED] elnök vezérigazgató számára vélt el nem érhetősége kérdése, stb.)

A Kúria ítélete az Mt.89.§ (2) bekezdését a 9.oldal első bekezdésében hiányosan, éppen az indítványozó Alaptörvényben rögzített jogának sérelmét jelentő módon idézi, amikor kihagyja a törvényszövegből a „világos” szót, mivel a már hatályon kívül helyezett Mt. itt pontosan így szól:

”Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie.Vita esetén a felmondás indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.”

A Kúria alapvetően téves, az indítványozó alaptörvényben rögzített jogát is sértő határozatának téves koncepcióját nem véletlenül zavarta a „világos” szó, ami az alkotmányjogi panaszt megalapozó szintű kérdésre világít rá.

A felsoroltakkal a Kúria sérti az indítványozónak az Alaptörvényben rögzített következő jogait:

1./ Az Alaptörvény I.cikk (3) bekezdése szerint:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Az Mt.89.§ (2) bekezdése nem tartalmazott olyan, az indítványozó alapvető jogaira és kötelezettségeire vonatkozó rendelkezést, mely szerint a vele közölt felmondás indokolásában elegendő lenne a felmondási ok összefoglaló vagy általános megjelölése, ami adott esetben azt eredményezi, hogy az indítványozó számára-elsősorban a felmondás elleni jogorvoslati jog teljeskörű gyakorolhatósága érdekében-nem derül ki világosan a felmondás oka, az indok valósága és a munkaviszony megszüntetés okszerűsége a Kúria ítélete tükrében nem derül ki.

A munkaviszony megszüntetése indokának jogszerűsége szempontjából az indok összefoglaló megjelölése és az általános megfogalmazás közé nem tehető egyenlőség jel.

Nem az Alaptörvényben biztosított jog sérelme, ugyanakkor annak értékeléséhez elengedhetetlenül figyelembe kell venni azt is, hogy a Kúria ítélete e körben egyebekben sérti az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdését, mely szerint:

„Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.”

A Kúria által hivatkozott MT 95.állásfogalás nem törvény, az Alaptörvény I.cikk (3) bekezdésére figyelemmel alapvető jogra és kötelezettségre vonatkozó szabályokat nem állapíthat meg.

2./ A Kúria döntésének belső ellentmondásai-melynek következtében nem lehet tudni, hogy a Kúria mire alapozva hozta döntését- sértik az indítványozónak az Alaptörvényben rögzített következő jogait:

Az Alaptörvény XXIV.cikk (1) bekezdés szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Jelen esetben a Kúria a döntését nem a törvényben, a Polgári Perrendtartásban meghatározottak szerint indokolta (Pp.270.§ (1) bekezdés, 275.§ (1) bekezdés 206.§ (1)-(2) bekezdés, 221.§ (1) bekezdés), mivel a felhozott ítéleti indokokat a rendelkező résszel helybenhagyott I.fokú ítélet egyáltalán nem tartalmazza, így a Kúria döntése feloldhatatlan

ellentmondásba kerül, az indítványozó abból nem tudhatja meg, hogy mi a rá vonatkozó kúriai döntés tényleges indokolása.

Hivatkozok továbbá e körben arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog mint korlátozhatatlan alkotmányos alapjog, komplex védelmet nyújt az egyén számára [14/2004. (V. 7.) AB határozat]. A 6/1998. (III. 11.) AB határozatban kialakított elvi álláspont szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni.

A Kúria ítéletének ellentmondásossága, az, hogy az általa helybenhagyott ítélet szerint jogellenes munkaviszony megszüntetést megalapozó indokokat hoz fel a jogellenes munkaviszony megszüntetés megállapíthatóságát kizáró indokokként- sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Nem az Alaptörvényben biztosított jog sérelme, ugyanakkor annak értékeléséhez elengedhetetlenül figyelembe kell venni azt is, hogy a Kúria ítélete e körben egyebekben sérti az **Alaptörvény B.cikk (1) bekezdését**, mely szerint:

„Magyarország független, demokratikus jogállam.”

A jogállamiság követelményéből fakad, hogy az alapvető jogokat és kötelezettségeket egyértelműen és világosan megfogalmazott és így értelmezhető törvényekben lehet csak szabályozni (normavilágosság követelménye), amelyek a törvényalkotó eredeti céljával ellentétes megszorító vagy kiterjesztő értelmezésre sem adhatnak lehetőséget.

Az Mt.89.§ (2) bekezdése a jogállamiság követelményéből levezethető módon a törvényalkotó eredeti céljával ellentétes kiterjesztő értelmezésre ad lehetőséget a felmondási indokkal szemben támasztott azon Alaptörvény ellenesen csekély követelményével, hogy elegendő a felmondás okának világos megfogalmazása.

A Kúria a már hatályon kívül helyezett, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992.évi XXII.törvény (Mt.) 89.§ alapján megállapította, hogy az indítványozóval a [REDACTED] Zrt.részéről közölt felmondás nem jogellenes.Az Mt.89.§ (2) bekezdése azon rendelkezésének, mely szerint a felmondás indokolásából a rendes felmondás okának világosan ki kell tűnnie-a Kúria kiterjesztő értelmezést adott.

A jogállamisággal kapcsolatban hivatkozok arra, hogy az Alkotmánybíróság 26/1992.(IV30.) AB határozatában elvi érveléssel mutatott rá, hogy „a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény.A jogbiztonság-amely az Alkotmány 2.§ (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme-megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon”, amely követelménynek az Mt.89.§ (2) bekezdése nem felelt meg.

A jogállamiság követelményéből fakad az is, hogy a bíróságok ítéleteinek is világosnak, érthetőnek kell lenniük.

A Kúria önellentmondásokkal terhelt ítélete ellentétes az **Alaptörvény 28.cikkével** is:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok

értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Mt.89.§ (2) bekezdésében foglalt normatartalom célja nem lehetett az, hogy a jogkeresővel szemben a munkaviszonya rendes felmondással történő megszüntetése okaként és indokaként olyan „összefoglaló ok” vagy „általános ok” kerülhessen megjelölésre, melyből a számára annak tényleges tartalma nem kell hogy kiderüljön, melynek következtében például az esetleges jogellenesség elleni jogorvoslati joga, annak lehetséges terjedelme, kiteljesítési lehetősége is sérül.

Az indítványozó munkaviszonya a [REDACTED] Zrt.-nél 2006.július 1.-től 2010.június 2.-ig, csaknem négy évig állt fenn, közvetlen felettesétől, [REDACTED] elnök-vezérigazgatótól az indítványozó ezen időszak alatt több száz „vezérigazgatói utasítást és döntést” kapott, mellyel kapcsolatban a Kúria azt állapította meg, hogy ezen utasításoknak és döntéseknek az indítványozó nem tett eleget, és ezen „összefoglaló” vagy „általános” felmondási ok ilyen formában való közlése a Kúria szerint elegendő és nem jogsértő.

Nyilvánvaló, hogy ilyen mértékű általános megfogalmazás nem lehet összhangban az Alaptörvénnyel sem, hiszen abból egyáltalán nem lehet tudni még megközelítőleg sem, hogy mely utasítások vagy döntések be nem tartása az a megszámlálhatatlan közül, amely miatt az indítványozó munkaviszonya nem tartható fenn a [REDACTED] Zrt.-nél.

Konkrétum megjelölése, „világos ok” nélkül az indítványozó el van zárva jogai, jogorvoslata érdemi, hatékony gyakorlásától, hiszen azt sem tudhatja, hogy mi ellen kellene érvelnie jogai gyakorlása során, jogorvoslati jogát így nem tudja kiteljesíteni.

A Kúria ítélete így sérti az **Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdését:**

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Egyebekben a Kúria ítélete önmagával ellentétes módon ezen általános okot sem látta bizonyítottnak, tehát nem is hivatkozhatott volna arra:

„Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint (tehát a helybenhagyás miatt ezek szerint a Kúria álláspontja szerint is) az alperes a perben nem tudta bizonyítani a felmondás azon általános indokát, hogy a felperes a döntések és kiadott utasítások végrehajtását nem teljesítette és nem ellenőrizte, továbbá...”(azaz a Kúria a felmondás jogszerű indokaként ezt az általános indokot nem fogadta el).

A Kúria a jogalkalmazása során az Mt.89.§ (2) bekezdését nem annak céljával összhangban értelmezte, nem azt feltételezte, hogy az a józan észnek megfelelő célt szolgál, mivel jogalkalmazása következménye egy önellentmondásoktól terhelt ítélet lett, melyben a rendelkező rész ellentmond az indokolásnak.

III. Az Abtv.52.§ (1b) bekezdés c) pontjához:

A vizsgálandó bírói döntés megjelölése:a Kúria Mfv.II.10.159/2013/5.számú ítélete.

IV. Az Abtv.52.§ (1b) bekezdés d) pontjához:

Az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

T) cikk

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.

I.cikk

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

V. Az Abtv.52.§ (1b) bekezdés f) pontjához:

Indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság a Kúria megjelölt ítéletét az Abtv.43.§ (1) bekezdése alapján **semmisítse meg**, az Abtv.66.§ (1) bekezdése alapján határozatát küldje meg az alkotmányjogi panaszt továbbító bíróságnak, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az indítványozó álláspontja szerint is az Alkotmánybíróság eljárása alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy részéről benyújtott alkotmányjogi panasz elbírálására vonatkozóan is közjogi jellegű: célja a jogrendszer alkotmányosságának biztosítása, nem ténykérdésekhez, hanem jogkérdésekhez kapcsolódik.

Az Abtv. 29. § szerint „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

A Kúria ítéletével az indítványozó ügyének a hatóságok részéről tisztességes módon történő intézéséhez valamint a hatóság döntésének törvényben szabályozott módon történő indokolásához való jogát valamint a jogorvoslathoz való jogát sértette továbbá az ítélet ellentétes a jogállamiság elvével, az általános magatartási szabály jogszabályi szintű szabályozottságának követelményével, az alapvető jog vagy kötelezettség törvényi szintű szabályozhatóságának elvével, valamint a bíróságoktól a jogalkalmazás során elvárható feltételezés követelményével, mely kérdések alapvető alkotmányjogi jelentőségűek, a jogrendszer működése során született ezen bírói döntést vizsgálat tárgyává kell tenni az Alaptörvénnyel fennálló összhangja vagy ellentéte szempontjából.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Abtv.28.§ (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a 27.§-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja, ezért erre indítványt teszek az alkotmányjogi panaszban kifejtettek miatt a már hatályon kívül helyezett, a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992.évi XXII.törvény (Mt.) 89.§ (2) bekezdése vonatkozásában:

„Az indokolásból a felmondás okának világosan ki kell tűnnie.Vita esetén a felmondás indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.”

Álláspontom szerint az Mt.ezen rendelkezése az Alaptörvény jelen indítványban felhívott rendelkezéseibe ütköző módon kiterjesztő jogértelmezésre ad vagy adott lehetőséget a bíróságok számára, lehetővé teszi, hogy a munkaviszony rendes felmondása esetén előírt indokolási kötelezettség a felmondás okát „összefoglalóan” vagy „általánosan” jelölje meg, melyből az érintett számára nem lehet világos a megszüntetés tényleges, valódi, világos oka, és ennek következtében az ellene lehetséges jogorvoslati joga is sérülhet.

Az előterjesztett alkotmányjogi panasz tehát nem kéri a megjelölt jogszabályi rendelkezés felülvizsgálatát, csupán felveti, hogy az Alkotmánybíróság éljen az Abtv.28.§ (1) bekezdésében foglalt lehetőségével.

Csatolom jogi képviselőmnek, dr.Raboczki Gábor ügyvédnek adott meghatalmazásomat.

Nyilatkozom, hogy az eljárás során személyes adataim és ügyem vonatkozásában annak nyilvánosságához hozzájárulok.

Az indítványozó jogi képviselője útján a Kúria Alaptörvénybe ütköző ítéletét 2014.február 28.-án vette kézhez, így az Abtv.-ben előírt 60 napos határidő megtartott.

Indítványomhoz az alábbi melléleteket csatolom fénymásolatban:

1. A/1 alatt [REDACTED] Zrt.elnök-vezérigazgatójának az indítványozóval 2010.június 2.-án közölt felmondását.
2. A/2 alatt:a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 36.M.2955/2010/22.sz.ítéletét.
3. A/3 alatt:a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.632.931/2012/5.sz.közbenső ítéletét.
4. A/4 alatt:a Kúria Mfv.II.10.159/2013/5.sz.ítéletét.
5. A/5.alatt:az MK 95.sz.állásfoglalást.

Budapest, 2014.április 29.

Tisztelettel:Dr.Bocskay Zsolt indítványozó

DR. RABOCZKI GÁBOR ügyvéd
RABOCZKI ÜGYVÉDI IRODA
1136 Budapest, Pannónia u. 12.
1464 Budapest PF 1324
Tel.: 411-1456, 411-1457 Fax: 411-1458
E-mail: raboczki@raboczki.com

Jogi képviselő:dr.Raboczki Gábor ügyvéd

